

PER LA CONSTRUCCIO

D'UN

SINDICAT DE TREBALLADORS DE CATALUNYA

Aquestes reflexions són les aportacions obertes que la USO de Catalunya ofereix per a ésser discutides en el procés de confluència sindical que hà de portar a la creació del Sindicat de Treballadors de Catalunya.

Aquest document inclou un primer capítol en el que s'intenta analitzar un esquema teoric que pugui fonamentar là discussió de fons sobre la viabilitat d'un Sindicat de Treballadors de Catalunya, així com algunes preguntes que la historia ens ofereix per a la reflexió de conjunt. Després s'inclouen uns interrogants que cal respondre.

Com ha s'ésser un gran Sindicat de Treballadors de Catalunya és el següent capítol. Per acabar en un conjunt de propostes organitzatives (estructura territorial i federal, Caixa de Resistència, Serveis Sindicals, Tasques de Formació, Gabinet Tecnic, Informació interna i externa). I per fi, com des de la USO es contempla el procés de construcció a dur a terme i quins són els organs del futur - Sindicat.

I N D E X

=====

Introducció. Cap a la construcció d'un gran Sindicat de Treballadors de Catalunya.

- . Aspectes teòrics
- . Línies històriques i comparatives
- . Reflexions aquí i ara de la història del moviment obrer

- 1.- Com ha d'ésser un gran Sindicat pels Treballadors de Catalunya.
- 2.- Estructura territorial del Sindicat.
- 3.- Estructura federal del Sindicat.
- 4.- Els serveis sindicals.
- 5.- La Caixa de Resistència.
- 6.- Tasques de Formació.
- 7.- Tasques d'Informació Interna i Externa.
- 8.- Gabinet Tècnic.
- 9.- Procés de Fusió i Organs del Sindicat.

Cap a la construcció d'un gran Sindicat de Treballadors
de Catalunya.

Per molt que la construcció d'un projecte col·lectiu sigui el producte de les voluntats dels implicats, hom no pot oblidar que la creació i desenvolupament d'un Sindicat de Treballadors de Catalunya (S.T.C.) depèn d'un gran nombre de factors i de processos objectius.

La temptativa de llençar el S.T.C. en plena crisi econòmica i social, en un moment de recessió del moviment sindical i de marginació per part del sistema polític, en plè procés d'afirmació d'un model sindical que es recolça en el partit que governa l'estat, ha de contemplar serena i objectivament què és el que afavoreix i què és el que obstaculitza la realització d'aital projecte. De no fer-ho aquest pot quedar reduït a l'expressió il·lusionada i voluntarista d'uns quants sindicalistes que sumen llurs esforços però que no aconseguirien respondre als interessos i aspiracions de la gran majoria de treballadors de Catalunya. Treballadors que massivament no estan afiliats, que viuen d'esquenes als sindicats sense comprendre encara què els poden aportar, què veuen com s'allunyen cada cop més els centres de poder on es decideixen les qüestions que els afecten i pels quals la por a perdre el treball és el pa de cada dia.

Es per això que la USO conscient de la conveniència i importància del projecte però també dels riscos que implica, creu útil contribuir al procés de confluència actual proposant les següents reflexions. Tot destacant la necessitat d'aprofundir-les amb recerques rigoroses, d'obrir-les a les forces polítiques més properes i al món cultural i refrendar-les en el contrast quotidià amb la realitat.

Aspectes teòrics

La creació d'un Sindicat de Treballadors de Catalunya significa una remodelació de les relacions de treball en el nostre país. I - per aixó cal veure quins són els processos econòmics, socials i polítics que incideixen sobre el fet de que un determinat espai socio-cultural - es converteixi en l'àmbit vertebrador d'unes peculiars relacions de treball. A grans trets hom pot distingir (i aixó caldria aplicar-ho concretament a Catalunya) :

- (1) Processos que tendeixen a fer que les relacions de treball - es situin en un àmbit superior al de l'estat.
- L'actual remodelació de la divisió internacional del treball que interpenetra cada cop més les economies dels diferents països i adjudica unes funcions específiques amb una relativa independència de la política econòmica estatal: indústria neta, recerca, alta tecnologia en els països desenvolupats, "textilització" de certs països del tercer món (Brasil, Corea...)
  - La constitució i el desenvolupament d'àrees supraestatals força integrades econòmica, comercial, financera i laboralment. L'exemple més proper és el del Mercat Comú i l'entrada de l'Estat Espanyol replantejarà moltes qüestions a aquest nivell.
  - La creixent importància de centres de decisió supraestatals a nivell militar (OTAN, Pacte de Varsovia), polític (Trilateral, internacionals polítiques i sindicals), financer (BIRD, FMI), econòmic (multinacionals).
  - La progressiva internacionalització de les formes productives, de les tècniques de direcció de l'empresa, de la comercialització. Dos exemples: = només fa quinze anys la Volvo Sueca projectava els grups autònoms en el sector de l'automòbil i avui ja s'estan aplicat a París, Valladolid (EASA-Renault) i Torino.

Els supermercats són una iniciativa relativament nova a Europa però avui extesa pràcticament a tot arreu. No cal insistir en la internacionalització de les pràctiques de consum i d'estils de vida (de l'hamburguesa als Beatles tot passant per les formes de vestir, els models de consum de massa són cada cop més semblants).

- L'homogeneització creixent degut a la ràpida incorporació de les noves tecnologies (informàtica, microprocessadores), a la relativa supraestatalització del quadre jurídic laboral, a la unificació de les alternatives econòmiques, polítiques i socials davant dels reptes de la crisi. Amb relativa independència dels models sindicals pràcticament en tots els països europeos els pactes globals s'estan imposant (EUR i Escala mòbil a Itàlia, pactes per la productivitat a G.Bretanya, acords marcs a Suècia, etz...). Per fi la creixent consciència que té molta gent d'estar confrontada a uns mateixos problemes a escala mundial (atur, sotdesenvolupament, guerra atòmica etz...).

(2) Processos que tendeixen a fer que l'eix vertebrador de les relacions de treball continuïn essent l'estat.

- El pés de la mateixa intervenció de l'estat que amb la seva política econòmica (política de vendes, fiscal, creditícia), política social (Seguretat Social, estat del benestar) i sobretot política laboral (reconversió de sectors, salari mínim, mercat de treball), continua dominant àmplies dimensions de les relacions de treball.
- La onada actual de proteccionisme dels estats que es reflexa en l'enduriment de les seves polítiques arancelàries, de protecció de la unitat de mercat, de la indústria autòctona, etz...
- El que malgrat la relativa homogeneització dels Drets de Treball a escala europea, les diferències de les normatives entre els estats continuen essent molt importants.
- El que malgrat la elaboració d'estratègies es supraestatal per part de les internacionals polítiques i sindicals (Democristiana, Socialdemòcrata, Comunista), les forces polítiques i sindicals continuen actuant segons la lògica de la presa del poder en cada estat i segons la relació de forces existeixen en cada un d'ells.
- El grau d'adhesió que l'estat es capaç de generar a través de tots els seus mecanismes, l'escola, els mitjans de comunicació social, els seus medis de protecció exterior i interior, i sobretot a través de la dinàmica

ideològica que formula els discursos i els símbols patriòtics que---
 tenen una especial incidència en els medis populars.

- L'increment de la negociació col·lectiva centralitzada (Tèxtil, Química, Cuir, calçat, Banca ... en l'estat Espanyol), dels acords globals sobre ocupació, salaris, productivitat, etc .. de la participació de les organitzacions patronals i sindicals en els organismes socio-econòmics i llur intervenció en els plans estatals a nivell de consulta, gestió, etc...
- La dependència cada cop major del ciutadà i el treballador de decisions que es prenen centralment i per tant en llocs més llunyans. Com a conseqüència, la gent participa menys, al menys en la possibilitat de crear instàncies col·lectives pròpies que sembla que no puguin incidir en aquests nuclis de poder. La lògica de les grans corporacions centrals guanya terreny.

(3) Processos que tendeixen a fer que l'àmbit d'actuació es situï per sota de l'estat.

- La pròpia debilitat i naturalesa de l'estat tan en la seva capacitat d'intervenció directa (reducció ^{despesa} pública, per exemple), com en els graus de consensualitat ideològica i política. En el cas de l'Estat Espanyol sembla clar que el model centralista però feble dels darrers segles, reforçat en el franquisme, ha contribuït a desenvolupar la consciència diferenciada dels pobles. Cal veure què passa amb l'actual estat de les autonomies.
- L'heterogeneïtat de les estructures econòmiques, socials i culturals de les formacions socials d'àmbit més reduït i el creixement d'aquesta heterogeneïtat (Nord-Sud, rural-industrial, especialització sectorial).
- La cohesió interna de cada una d'aquestes àrees, el desenvolupament de reivindicacions globals en cada una d'elles diferenciades de les altres i les possibilitats de trobar solucions en el seu si. Dos exemples, els problemes d'Ensidesa i Hunosa fan més per consolidar la consciència Asturiana que la majoria de discursos, però també es cert que si des de les instàncies Asturianes no es poden resoldre aquests problemes (inversió -

estatal), aquesta consciència pot retrocedir. El 90% de la indústria tèxtil es troba a Catalunya, el fet d'haver de negociar el conveni a Madrid extreu poder, legitimitat i possibilitats participatives dels treballadors de Catalunya. Si en canvi es negociés aquí amb representació empresarial i sindical del país això reforçaria les tendències contràries.

- Les conseqüències de la crisi en termes d'augmentar les estructures informals i dicotòmiques: descentralització productiva, doble mercat de treball, economia subterrània, disminució de la influència de la legislació, localització contractual, etc...
- La capacitat de les intàncies (federal, regional, nacional) de decisió política, i econòmica d'elaboració, legislació i execució en general però molt especialment en matèria de les relacions de treball.
- La creació de mecanismes de representació, negociació i reivindicació en aquestes àrees. És fonamental en quin àmbit es prenen les decisions en les diverses organitzacions polítiques, sindicals i patronals.
- La força històrica, el nivell de consciència, l'amplitud i popularitat dels moviments nacionalistes i regionalistes. La capacitat d'originar i de donar vitalitat a una societat civil diferenciada de l'estat i d'integrar als moviments que s'oposen a ell en les diverses manifestacions culturals, sectorials i ciutadanes.

Tots aquests processos no tenen un sol sentit; a vegades són complementaris, altres són antagònics i caldria aplicar aquestes observacions a la realitat de Catalunya i de l'estat Espanyol. En qualsevol cas, cal insistir que la voluntat d'intervenció sobre la realitat per modificar-la i que per tant la -- constitució del Sindicat de Treballadors de Catalunya pot contribuir a transformar aquests processos.

Línies històriques i comparatives

La història del moviment obrer també pot proporcionar elements de debat interessants. Algunes de les preguntes que caldria formular-se podrien girar al voltant dels punts següents:

- ① Fins a quin punt el sindicalisme que sorgeix en el lloc de treball,

en la fàbrica i es vertebrava al voltant de les reivindicacions econòmiques i socials ha ignorat o s'ha relacionat amb els moviments de reivindicació regional o nacional que neixen en un espai concret i es vertebraven al voltant d'una cultura -entesa en termes amplis- específica.

(2) És possible distingir dues tradicions en el si del moviment obrer. Una Jacobina, dels treballadors menys qualificats que volen prendre el poder de l'estat, mimetitzen les seves estructures organitzatives, que insisteixen en la unitat i solidaritat dels treballadors en l'interior del mateix i que la constitució dels estats nacionals europeos del segle XIX reforça junt amb la concepció leninista per un costat, i la socialdemocràcia de reforma des de dins, de l'altre costat.

(Una)

Un altra Federativa, que parteix de les Unions Locals, lligades a la tradició dels oficis que insisteix en la lliure associació i l'estructuració democràtica dels organismes de base en un esperit Confederal, que es pronuncia per l'internacionalisme i contra les fronteres de l'estat.

(3) Com l'autonomia i l'autorganització dels treballadors i el seu internacionalisme en els inicis xoquen amb l'esciat dels moviments democràtics interclassistes i la consolidació dels estats-nacionals europeos de mitjans del dinou?.

(4) Per què malgrat les múltiples declaracions i algunes pràctiques internacionalistes i pacifistes, aquestes s'esfilagar ^(cen) en cada cop que -- l'estat i les burgesies nacionals aixequen la bandera patriòtica?. Dos exemples clars: 1870 i 1914. Les guerres i les crisis o afirmen l'estat o generen moments de tensió revolucionària que acaben en fracassos (spartakistes alemanys, consellistes hongaresos, ocupacions a Italia, etc...) o en èxits en l'interior d'un estat concret (URSS).

(5) El procés de desenvolupament del capitalisme industrial del segle XX, a través de la concentració i centralització del poder econòmic, de l'articulació sectorial que repercuteix en que el centre de gravetat sindical passi de les estructures geogràfiques a les Federacions, sembla reforçar les idees i les formes jacobines de les organitzacions sindicals. Fins i tot un sindicalisme tan reticent a això com el de Gran Bretanya ha d'acomodar-se constituint grans federacions no sense respectar l'autonomia

Unional en el si de la Confederació (T.U.C.).

(6) L'ascensió dels grans imperis europeos crea nous processos econòmics (ventatjes econòmiques), socials (l'escola gratuïta, primeres lleis socials) i ideologies d'adhesió a l'estat-imperi que penetren amb gran força en les capes populars. Fins i tot certs responsables del moviment obrer (Kumow, Gruy Mollet) no dubten en justificar la política colonial des seus estats.

(7) Molts dels moviments de reivindicació nacional i regional a Europa es tenyeixen de negre i abraçen ideologies ruralistes (Karintio), reaccionàries (flamencs), i fins i tot neonazis (Bretons en la II guerra mundial), posant-se d'esquenes al caràcter progressista, urbà i industrial del moviment sindical. Tanmateix el cas de Polònia i Irlanda- cal recordar la figura exemplar de James Ceunolly leader sindical i patriota irlandès- son -- dues excepcions a aquesta tendència.

(8) No és fins la pèrdua progressiva de les colònies amb l'aparició de moviments nacionals populars en els països sotdesenvolupats que les organitzacions de les dites "colònies interiors" dels països avançats basculen, i no tots, vers posicions no nostàlgiques ni folklòriques ("Volem viure i treballar al país"), que permeten connectar amb les organitzacions obreres i sindicals en una mateixa front per millorar les condicions de vida i de treball.

(9) Plantejades així les coses, en el terreny sindical s'obren moltes vies en l'Europa dels anys vuitanta:

- a) La CVDT crea la comissió per la defensa de les llengües i les cultures oprimides
- b) Els sindicats italians han d'obrir-se a una major territorialització de llur acció social després de l'"autunno caldo de 1968-69" i la llei descentralitzadora de 1971.
- c) La polèmica entre les autonomies Unionals i la Confederació s'aguditza a Gran Bretanya.

- d) La crisi entre Flamencs i Wallons a Belgica incideix fortament tan en la CSC com en la FGTB que donen respostes diverses en termes - d'organització interna i de formulació d'alternatives.

Reflexions aquí i ara des de la història del moviment obrer

També caldria preguntar a la història del moviment obrer i més especialment al sindical del nostre país quines experiències i moments són significatius d'ésser incorporats al debat actual.

① Per què en el neixement i desenvolupament del moviment obrer es troben unes diferenciacions territorials tant fortes que fan que l'anarco-sindicalisme s'extengui i prengui força per la Costa Mediterrània i en -- canvi les "tesis socialistes s'implantin a Madrid, Extremadura i en el -- País Basc.

② Quines ventatjes i quins inconvenients varen provocar a la UGT la seva forma jerarquitzada i centralitzada d'organització interna i a la CNT la seva forma Confederal que donava una gran autonomia als sindicats. Què significa en aquest darrer cas, el pas dels sindicats d'ofici als de branca.

③ La presència des de principis de segle d'ELA-STV en el País Basc com condiciona les relacions de treball d'aquest país fins a la guerra civil.

④ Fins a quin punt els diferents ritmes, producte de les grans disparitats espaials (estructures industrials, nivells de consciència, etz...) expliquen la freqüència dels conflictes locals (Casas Viejas, Alt Llobregat), regionals (Astúries, Aragó, Baixa Andalusia) i les dificultats de moviments a escala general (vaga general de 1917).

⑤ Aquestes disparitats no es troben també en els fonaments de la tre menda heterogeneïtat de les respostes al cop d'estat de Juliol de 1936.

(6) Quina és l'aportació dels Treballadors catalans als plantejaments ideològics i pràctics de la CNT i més en particular en les sortides polítiques (FAI, Trentistes...).

(7) Com la CNT s'enfronta amb el problema de les diferents onades migratòries, i especialment es dels anys vint i trenta.

(8) Perquè no s'arriba a concretar l'articulació entre el sindicalisme més conscient i estratègic i el catalanisme més progresista -- (Setmana Tràgica, Layret, Seguí, Peiró...).

(9) Què signifiquen als anys trenta els nous plantejaments nacionals fets des d'una òptica marxista. Com incideixen en la UGT i en la CNT.

(10) Perquè algunes organitzacions socialistes es mantenen en una òptica catalana (U.S.C. Bloc Obrer i Camperol, P.C.P.) i altres plataformes que abasten tot l'estat espanyol (P.C.-PSUC, POUM, en la darrera etapa, etz...)

(11) Com ha jugat la cohesió i la solidaritat de classe?. Com els diversos límits, la localitat, la fàbrica, el sector, la comarca, la província, la regió, la nació, la internacional, han influenciat el moviment dels treballadors en cada fase?

Però malgrat l'interès no únicament historicista d'aquestes preguntes el que cal és insistir en la reflexió de la realitat actual, que sens dubte és el que més pot fer avançar el projecte.

Tanmateix la realitat actual de Catalunya i de l'Estat espanyol ha canviat moltes de les condicions anteriors. Per aixó, cal plantejar uns interrogants que ajudin a tocar de peus a terra.

- Què es pot fer quan l'economia de Catalunya es troba condicionada per la iniciativa estatal, les multinacionals i una dependència financera exterior?
- Què es pot fer quan el pes de l'estat augmenta en tots els àmbits de la vida econòmica, social i cultural i les competències en matèria de treball són tan minces?
- Què es pot fer quan la mateixa organització representativa dels empresaris

ris (Foment) ha tingut un procés d'integració orgànica i estratègica amb la CEOE ?

- Què es pot fer quan la majoria dels treballadors a Catalunya són d'origen immigrant?
- Què es pot fer quan per un costat CC.OO. manté la supremacia i la força a nivell sindical, i UGT per l'altra, que recolzat en el seu control dels mecanismes estatals, es va introduïnt en la xarxa de serveis en el nostre país?
- Què es pot fer quan s'està en un cicle econòmic depressiu, els treballadors viuen d'esquenes als sindicats (baixa afiliació i participació) i no s'albira un futur econòmic expansiu ?
- Què es pot fer per a que el treballador immigrant-majoritari s'integri per mitjà del sindicalisme en el projecte nacional català?

COM HA D'ESSER UN GRAN SINDICAT PELS TREBALLADORS DE CATALUNYA

Un sindicat que defineixi d'entrada i de forma permanent la seva estratègia, les seves posicions, la seva actuació. Ho ha de fer de forma autònoma, es a dir, responent als interessos i aspiracions del conjunt dels treballadors. Això no significa que el Sindicat quedí reclòs en ell mateix; al contrari ha de mantenir una dinàmica de relacions amb les institucions, amb l'Administració i amb els partits polítics, donat que la resolució dels problemes dels treballadors és un camí sovint complex i fruit de la confluència de diferents forces.

L'actuació del Sindicat ha d'ésser necessàriament democràtica i ha d'ésser canalitzada a través dels òrgans elegits en els diferents nivells del Sindicat. Això comporta un respecte al pluralisme polític filosòfic i religiós dels afiliats al Sindicat, sense cap tipus de discriminació.

El Sindicat fonamenta prioritàriament l'avenç dels treballadors en la negociació col·lectiva, és a dir, en el diàleg amb les patronals dels diferents sectors i amb l'Administració. Un diàleg seriós i rigorós, dirigit a l'avenç de les condicions salarials, laborals i socials dels treballadors. No més la intransigència de la patronal o de l'Administració farà que el Sindicat hagi de recórrer a altres mitjans, com la vaga, com a suport de les seves reivindicacions.

El Sindicat posarà el seu esforç en el millorament permanent de les condicions de treball i de vida dels treballadors. Es per això que els serveis tècnics del Sindicat hauran de fer estudis acurats i seriosos de les condicions de treball dels diferents sectors i branques de la producció i aquests estudis seran la base de les reivindicacions que el Sindicat proposarà a la patronal i a l'Administració en els Convenis col·lectius quant a millorar les condicions en les quals s'ha de dur a-

terme el treball en els diferents sectors. El Sindicat també intervin-
drà en les diverses arees que afecten la vida dels treballadors (Sani-
 tat, Transports, Escola, Vivenda, Serveis Socials, etc...), fent estu-
 dis, intervenint en les diferents instàncies plantejant alternatives.
El Sindicat prestarà atenció a problemes específics (joves, vells, mar-
 ginació, discriminació sexual, cultural, etc...) i a problemes d'ordre
 general però que incideixen també en la vida social dels treballadors
 (defensa del patrimoni natural i cultural, etc...). El Sindicat en la -
 mesura en que representa a la majoria de la població ha de contribuir -
 en la recerca d'una societat més justa i humana.

Les noves tecnologies imposen noves necessitats i urgències al -
 Sindicat. D'una banda, tot el referent a la disminució dels llocs de tre-
 ball en alguns sectors, especialment afectats per aquesta nova situació.
 D'altra, una tasca de formació professional dirigida a la reubicació dels
 treballadors afectats per aquestes noves tecnologies. Formació professio-
 nal que s'adapti a les noves necessitats i que en previngui les futures,-
 superant les inèrcies existents en aquest camp.

En el terreny de la superació de la professionalitat dels treballa-
 dors, a partir de la tasca que actualment desenvolupen en llur lloc de tre-
 ball, el Sindicat posarà especialment l'accent en la necessitat d'un avenç
en les capacitats de cada treballador dins la pròpia professió i tasca la-
 boral. El Sindicat haurà d'oferir tota mena de mitjans propis i de les ins-
 titucions corresponents per a què aquest objectiu es vagi conseguint.

El tema de l'atur ha d'ésser una de les preocupacions permanents del
Sindicat. El sindicat ha de treballar a fi de superar la gran divisió dels-
qui tenen treball i dels qui estan en l'atur. El coneixement d'aquest gravi-
 ssim problema per part del Sindicat no pot ésser genèric i global. S'ha de
 fer un estudi pormenoritzat de l'atur amb tots els matisos possibles: sectors
 comarques, edats, sexes... El Sindicat ha d'ésser un element clau en la llui-
 ta contra l'atur. I cal que els treballadors ho vegin d'aquesta manera. Esforç
 i imaginació per part del Sindicat i decisió per a urgir a l'Administració

i a la Patronal a posar en pràctica les mides adients que, com a mínim, serveixin per anar reduint progressivament aquest problema que afecta a un nombre importantíssim de treballadors.

En aquesta línia de que els treballadors vegin en el Sindicat el principal puntal que es preocupa de llurs problemes, aquest ha d'ofertir un seguit de serveis als seus afiliats de tipus cultural, d'assessorament, d'esbarjo, etc. que facin del Sindicat quelcom proper als treballadors, i especialment, als propis afiliats al Sindicat. S'ha d'organitzar, dintre d'aquestes tasques, la constitució d'una "caixa de resistència" al servei dels afiliats.

La resposta del Sindicat ha d'anar dirigida a tots els treballadors que viuen i treballen a Catalunya, sense discriminació pel lloc d'origen i naixement. Aital resposta ha d'ésser el principal factor per a què els treballadors immigrants se sentin a Catalunya totalment integrats i formant part d'aquesta -per a ells- nova comunitat que els ha ofert treball i a on comencen a arrelar ells i llurs fills, sense que se sentin estranys a aquesta terra.

El procés de concentració de les empreses, l'aument del seu tamany, el caracter cada cop més complexe i les mutacions del procés productiu a Catalunya fan més important el paper dels quadres i tècnics, al mateix temps que canvia llur estatut i seguretat en l'ocupació! Aixó els pot portar a -- abandonar llur posició de dependència i fidelitat a la direcció de les empreses i apropar-se al món dels treballadors. El Sindicat ha de tenir en compte aquests processos i incorporar llurs reivindicacions específiques, sense oblidar que ni en els països més avançats no han arribat encara a ésser un quart de la població ocupada i que molts no han abandonat en el nostre país les aspiracions d'esdevenir un grup social totalment diferenciat de la classe treballadora.

La construcció d'un Estat de les autonomies, que s'ha de profunditzar i dotar de continguts econòmics i socials, influïeix en la remodelació del conjunt de les relacions de treball. El Sindicat ha de contribuir des de

la seva perspectiva a aquest desenvolupament i aprofundiment. Però no ha d'oblidar per un costat que actualment les competències traspassades en matèria de treball són molt minces, que l'Estat Espanyol té un gran pes en la política econòmica i social, que l'economia catalana depèn d'ell i de variables internacionals, i que sectors molt importats de l'empresariat català estan molt lligats a aquestes dependències, com es reflexa en el Foment. Per l'altre costat també ha de tenir en compte que el marc general de les relacions de treball (Dret del Treball, Reestructuracions, Convenis importants i Pactes, etc...) es situa a nivell de l'estat i que existeixen un conjunt de condicions socials, econòmiques i ideològiques que conflueixen en una solidaritat objectiva amb la resta dels treballadors. Tampoc pot oblidar la presència massiva d'inmigrants en la composició de la classe obrera de Catalunya. Es per tot això i per tot el que s'ha expressat anteriorment, que en el procés de creació d'una gran central sindical que respongui als interessos i aspiracions dels treballadors de Catalunya s'han de trobar camins per a una articulació, des de les sobiranes respectives, amb altres forces sindicals que operen en el conjunt de l'estat i en els pobles, nacions i regions.

En aquest sentit al mateix temps que cal fer esforços per a trobar camins de diàleg i entesa amb altres expressions sindicals i influir en les que es troben a Catalunya, és convenient i útil una fórmula d'articulació que cal definir, amb la Confederació de la USO per el patrimoni històric que aporta, per la coincidència en els plantejaments sindicals (autonomia, pluralisme, democràcia, etc...) i per la seva permanent lluita pels drets dels pobles i nacions oprimits. El Sindicat no pot fer un salt en el buit i és a mesura que les condicions socials, econòmiques, culturals i polítiques avancen vers el plè autogovern, que el sindicat, que ha de lluitar per aquest avenç, pot anar formulant altres posicions i trobant noves vies de confluència i articulació.

Coherent amb aquesta visió el Sindicat, sovirà en el marc de Catalunya, defineix la seva expressió solidària amb la resta de treballadors d'Europa i de tot el món. En l'actual configuració de forces, el sindicat lluitant per la pau i contra la divisió del món en blocs econòmics, polítics i militars, privilegiarà les seves relacions amb els sindicats euro-

peos i llur expressió conjunta la Confederació Europea de Sindicats així com amb la Confederació Mundial del Treball, per la coincidència d'objectius i programes, no oblidant els contactes bilaterals amb totes les organitzacions sindicals amb les que coincideixi en la lluita per un món més just i solidari.

ESTRUCTURA TERRITORIAL DEL SINDICAT

INTRODUCCIO

El següent pla d'estructura territorial del que ha d'ésser el Sindicat de Treballadors de Catalunya, està elaborat desconeixent tan els mitjans econòmics i sobre tot humans de que disposem, l'estructura territorial del Sindicat està fetà en base de la distribució territorial comarcal de Catalunya, tenint en compte -- que de sortida no podem partir amb molts locals perà després cloure'ls com ha succeït amb altres sindicats.

El següent pla comptarà amb 56 locals distribuïts en tot el territori de Catalunya, tendint a potenciar aquelles comarques que són més importants en població activa, així com les comarques més fortes dins de cada província, el fet d'aquesta potenciació es assegurar-nos d'un 15 a un 20% de representativitat de Catalunya, i principalment estar presents en la negociació col.lectiva.

L'ésser presents en totes les comarques de Catalunya amb un local com a mínim, per abarcar el territori de Catalunya i poder respondre als treballadors estiguin on estiguin, reconeixent que existeixen comarques de poca importància quant al nombre de població activa.

Els locals estarien preferentment ubicats a la capital de cada comarca.

COMARQUES MES IMPORTANTES EN QUANT A POBLACIO ACTIVA

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REPRE. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REPRE. CATALUNYA	MUNICIPIIS
BARCELONES	43,41	2.513.544	42,15	1.069.352	46,48	7
BAIX LLOB.	53,82	516.360	8,66	170.537	7,41	27
BAGES	29,64	150.657	2,52	61.587	2,67	35
MARESME	37,63	253.527	4,25	90.277	3,92	30
VALLES ORIEN.	39,77	214.777	3,60	72.915	3,16	23
VALLES OCCID.	46,88	608.477	10,20	214.095	9,30	41

Aquestes sis comarques representen el 71,38 % de la població total de Catalunya i - el 72,94 % de la població activa de Catalunya per quant la força del Sindicat en gran part dependrà de la nostra implantació amb aquestes comarques, per tant és necessari abocar-se en quant un major nombre de locals.

LOCALS SINDICALSBARCELONES

Barcelona tres locals distribuïts estratègicament a la Ciutat, un local a l'Hospitalet del Llobregat i un local a Badalona.

BAIX LLOBREGAT

Llocal a Sant Feliu del Llobregat, Cornellà, Martorell i Olesa (La U.S.O. en l'actualitat té locals a Olesa i Martorell).

BAGES

Local a Manresa

MARESME

Local a Mataró i Calella (Actualment la U.S.O. té local a Mataró).

VALLES OCCIDENTAL

Local a Sabadell, Terrassa i Montcada Reixach (En l'actualitat La U.S.O. té locals amb aquestes tres poblacions).

VALLES ORIENTAL

Local a Granollers, Mollet i Sant Celoni (En l'actualitat la U.S.O. té locals a Granollers i Sant Celoni).

Aquestes sis comarques a més d'ésser les més importants de Catalunya, ho són també de la província de Barcelona, és evident que l'èxit o el fracàs del Sindicat dependrà molt de la implantació que aconseguim en aquestes comarques.

POTENCIAR LES COMARQUES DE LLEIDA

A les comarques de Lleida destaca per sobre de les altres la comarca del Segrià que representa el 43,04 % de la població activa de les comarques de Lleida, és per tot això la comarca a potenciar a Lleida.

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REPRE. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REP. CATALUNYA	MUNICIP.
EL SEGRIA.	27,03	169.066	2,83	57.733	2,50	42

LOCALS AL SEGRIA

Local a Lleida i Mollerusa (En l'actualitat la U.S.O. té local a Lleida).

POTENCIAR LES COMARQUES DE LA PROVINCIA DE TARRAGÓNA

Amb aquesta província hi ha una igualtat entre les comarques del Tarragonès i del Baix Camp, representant entre les dues el 50,01 % de la població activa - de les comarques d'aquesta província, i per aixó és evident que han d'ésser - les comarques a potenciar.

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REPRE. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REPRE. CATALUNYA	MUNICIPIIS
TARRAGONES	40,35	149.871	2,51	47.464	2,06	22
BAIX CAMP	28,22	118.091	1,98	38.957	1,69	27

LOCALS EN AQUESTES COMARQUESTARRAGONES

Local a Tarragona i Salou (En l'actualitat la U.S.O. té local a Tarragona).

BAIX CAMP

Local a Reus i Cambrils (En l'actualitat la U.S.O. té local a Reus).

POTENCIAR LES COMARQUES A GIRONA

La població activa en aquesta província està molt distribuïda en totes les comarques, no sobresortint unes sobre les altres, en el referent a població activa, no obstant és la comarca del Gironès la més important de totes elles, i per tant és la comarca a potenciar.

Aquesta comarca representa el 27,83 % de la població activa de la província de Girona.

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REPRE. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REPRE. CATALUNYA	MUNICIPIIS
EL GIRONES	20,92	136.637	2,29	48.980	2,13	39

LOCALS EN AQUESTA COMARCA

Local a Girona y Banyoles (En l'actualitat la U.S.O. té local a Girona).

ALTRES LOCALS A CATALUNYA

A més dels locals mencionats, hem d'estar a la resta de les comarques catalanes

al menys amb un local cada una, al mateix temps hem de seguir mantenint els locals que actualment tenim els sindicats que ens unifiquem, per^a la implantació del Sindicat en aquelles poblacions que no són capital de comarca, la nostra presència és important com organització Sindical. (Es el cas de la U.S.O. a Flix).

RESTA DE LES COMARQUES BARCELONINES

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REP. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REP. CATALUNYA	MUNICIPIIS
ALT PENEDES	23,60	63.534	1,06	22.241	0,96	25
BERGADA	19,91	41.630	0,69	18.300	0,79	30
ANOIA	29,97	78.348	1,31	30.176	1,31	34
OSONA	17,18	115.518	1,93	44.692	1,94	48
GARRAF	40,28	70.530	1,18	23.682	1,03	8

ALT PENEDES

Local a Vilafranca (En l'actualitat la U.S.O. té local a Vilafranca).

BERGADA

Local a Berga (En l'actualitat la U.S.O. té local a Berga).

ANOIA

Local a Igualada.

OSONA

Local a Vic (En l'actualitat la U.S.O. té local a Vic)

GARRAF

Local a Vilanova i la Geltrú

RESTA DE LES COMARQUES DE LLEIDA

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REP. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REP. CATALUNYA	MUNICIPIIS
SOLSONES	11,20	10.764	0,18	4.270	0,18	14
LES GARRIGUES	6,48	22.809	0,38	8.191	0,35	25
LA NOGUERA	15,94	45.350	0,76	16.558	0,71	35
LA SEGARRA	10,62	17.359	0,29	16.558	0,71	22

L'URGELL	10,98	35.342	0,59	12.733	0,55	26
ALT URGELL	16,12	19.332	0,32	7.188	0,31	19
PALLARS JUSSA	19,47	18.768	0,31	6.632	0,28	17
LA VALL D'ARAN	28,68	5.808	0,09	2.091	0,09	9
PALLARS SOBIRA	14,52	5.450	0,09	2.169	0,09	16

SOLSONES

Local a Solsona

LES GARRIGUES

Local a Borges Blanques

LA SEGARRA

Local a Cervera

LA NOGUERA

Local a Balaguer

URGELL

Local a Tàrrrega

ALT URGELL

Local a la Seu d'Urgell i Oliana

PALLARS JUSSA

Local a Tremp

LA VALL D'ARAN

Local a Viella

PALLARS SOBIRA

Local a Sort

RESTA DE LES COMARQUES DE TARRAGONA

COMARCA	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REPRESENTACIÓ CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REPRESENTACIÓ CATALUNYA	MUNICIPIS
ALT CAMP	22,53	33.027	0,55	11.500	0,50	23
BAIX PENEDES	30,08	29.023	0,48	9.515	0,41	12
CONCA BARBERA	15,04	18.140	0,30	6.733	0,29	21
EL PRIORAT	13,06	10.732	0,17	5.097	0,22	24
LA RIBERA	15,46	24.984	0,41	8.359	0,36	14
EL MONTSIA	15,92	49.564	0,83	17.213	0,74	11
TERRA ALTA	6,60	13.732	0,23	5.097	0,22	12
BAIX EBRE	13,52	65.961	1,10	22.381	0,97	10

ALT CAMP

Local a Valls

BAIX PENEDES

Local en el Vendrell

CONCA BARBERA

Local a Montblanc

EL PRIORAT

Local a Falset

LA RIBERA

Local a Mora d'Ebre i a Flix (En l'actualitat la U.S.O. té local a Flix)

EL MONTSIA

Local a Amposta

TERRA ALTA

Local a Gandesa

BAIX EBRE

Local a Tortosa (En l'actualitat la U.S.O. té local a Tortosa)

RESTA DE LES COMARQUES DE GIRONA

COMARCAS	% HABIT. EMIGRANTS	POBLACIO TOTAL	% REPRE. CATALUNYA	POBLACIO ACTIVA	% REP. CATALUNYA	MUNICIPIS
ALT EMPORDA	25,14	80.790	1,35	28.708	1,24	70
BAIX EMPORDA	25,92	81.990	1,37	27.930	1,21	40
LA GARROTXA	10,87	45.245	0,75	20.332	0,88	21
LA SELVA	24,52	82.606	1,38	30.295	1,31	26
RIPOLLES	20,45	33.102	0,55	15.016	0,65	26
CERDANYA	27,80	12.041	0,20	4.728	0,20	16

ALT EMPORDA

Local a Figueres (En l'actualitat la U.S.O. té local a Figueres)

BAIX EMPORDA

Local a la Bisbal

LA GARROTXA

Local a Olot

LA SELVA

Local a Sta. Coloma de Farnérs

RIPOLLES

Local a Ripoll

CERDANYA

Local a Puigcerda

Es evident que amb aquesta distribució territorial oblidem sectors i poblacions importants de Catalunya, la manca d'un local Sindical en el cas de la Costa Brava i l'important sector de Hostaleria que representa, però com deïem al començament aquest és un plantejament de sortida, i a la mida que augmentem l'afiliació tindrem que plantejar-nos estar a ciutats importants que aquest document no recull, per esdevenir el gran Sindicat de Treballadors de Catalunya.

Locals i Permanents a nivell territorial

Amb la mateixa mesura que potenciem aquelles comarques amb major nombre de població activa a nivell de locals, també hem de potenciar-les amb mitjans humans, com són els permanents i els militants.

BARCELONES : 5 locals

- * Cinc administratius
- * Cinc permanents
  - Un permanent a : Badalona, Sta. Coloma G. y St. Adrià B.
  - Un permanent a : Hospitalet Ll., Esplugues Ll. y St. Just Desvern
  - Tres permanents a : Barcelona

BAIX LLOBREGAT : 4 locals

- * Quatre administratius
- * Un Permanent

BAGES : 1 local

- * Un administratiu
- * Un Permanent

MARESME : 2 locals

- * Dos administratius
- * Un Permanent

VALLES ORIENTAL : 3 locals

- * Dos administratius
- * Un Permanent

VALLES OCCIDENTAL : 3 locals

- * Tres administratius
- * Un Permanent

EL SEGRIA : 2 locals

- * Dos administratius
- * Un Permanent

TARRAGONES : 2 locals

- * Dos administratius
- * Un Permanent

BAIX CAMP : 2 locals

- * Dos administratius
- * Un Permanent

GIRONES : 2 locals

- * Dos administratius
- * Un Permanent

Els altres locals de les comarques els abarcaríem amb una sola persona que faria la tasca administrativa i a la vegada de Permanent, a la mesura que vagi creixent la nostra implantació, aniríem augmentant els locals i el nombre de persones per a portar la tasca a les comarques

ALT PENEDES : 1 local

- * Un administratiu-permanent

BERGADA : 1 local

- * Un administratiu-permanent

ANOIA : 1 local

- * Un administratiu-permanent

OSONA : 1 local

- * Un administratiu-permanent

GARRAF : 1 local

- * Un administratiu-permanent

SOLSONES : 1 local

- * Un administratiu-permanent

LES GARRIGUES : 1 local

- * Un administratiu-permanent

LA NOGUERA : 1 local

* Un administratiu-permanent

LA SEGARRA : 1 local

* Un administratiu- permanent

URGELL : 1 local

* Un administratiu-permanent

ALT URGELL : 2 locals

* Un administratiu-permanent a cada local

PALLARS JUSSA : 1 local

* Un administratiu- permanent

LA VALL D'ARAN : 1 local

* Un administratiu-permanent

PALLARS SOBIRA : 1 local

* Un administratiu-permanent

ALT CAMP : 1 local

* Un administratiu-permanent

BAIX PENEDES : 1 local

* Un administratiu-permanent

CONCA BARBERA : 1 local

* Un administratiu-permanent

EL PRIORAT : 1 local

* Un administratiu-permanent

LA RIBERA : 2 locals

* Un administratiu-permanent a cada local

EL MONTSIA : 1 local

* Un administratiu-permanent

TERRA ALTA : 1 local

* Un administratiu-permanent

BAIX EBRE : 1 local

* Un administratiu-permanent

ALT EMPORDA : 1 local

* Un administratiu-permanent

BAIX EMPORDA : 1 local

* Un administratiu-permanent

LA GARROTXA : 1 local

* Un administratiu- permanent

LA SELVA : 1 local

* Un administratiu-permanent

RIPOLLES : 1 local

* Un administratiu-permanent

CERDANYA : 1 local

* Un administratiu-permanent

Nº TOTAL ADMINISTRATIUS : 25

Nº TOTAL PERMANENTS : 14

Nº TOTAL ADMINISTRATIUS-PERMANENTS : 30

ESTRUCTURA FEDERAL DEL SINDICAT

L'estructura bàsica del Sindicat són les federacions de branca, ja que al voltant d'elles parteix l'activitat sindical, el desenvolupament de les seccions sindicals i demés organismes de representació sindical, promou i realitza la negociació col·lectiva.

Les federacions estan formades per l'agrupació de diferents sindicats del sector de la indústria i serveis, que tenen la seva coordinació interna amb el sindicat a través de les diferents federacions.

L'aparell federal del Sindicat ha d'estar d'acord amb la realitat de cada federació, tenint en compte convenis que negocia, afiliats, delegats, seccions sindicals, etc. i a partir de ací senyalar criteris per concretar el nombre de permanents que ha de tenir cada federació.

Per començar i fins que els òrgans del Sindicat emmarquin els diferents criteris pel nombre de permanents que tindrà cada federació, en principi cada una d'elles disposarà d'un permanent (14 en total), així com dos administratius cubriran el treball de les federacions de branca.

Per tant, la nostra proposta és la creació de 14 federacions de branca que acolliran a tots els sectors de la indústria i els serveis.

FED. CONSTRUCCIO I FUSTA

Sectors que formen la Federació:

- Empreses constructores
- Serrereries i fàbriques de mobles
- Cementeres
- Teules i maons
- Vidre i Ceràmica
- Comerç materials de la construcció

FED. BANCA, ASSEGURANCES, OFICINES

Sectors que formen la Federació:

- Bancs, caixes i entitats financeres
- Companyies d'assegurances
- Gestories, agències de viatges, oficines

FED. QUIMIQUES, ENERGIA I MINES

Sectors que formen la Federació

- Fabricació de productes químics (perfumeria, farmacèutics, manipulats del plàstic, etc.

- Centrals nuclears, hidroelèctriques, gasolineras, etc.
- Mines
- Comerç de químiques

FED. D'ENSENYAMENT

Sectors que formen la Federació :

- Ensenyament privat

FED. METALL

Sectors que formen la Federació :

- Indústria, siderometalúrgica, automòbil, línia blanca, línia marron, manipulats del metall
- Fabricació d'eines i maquinària
- Comerç del metall

FED. D'ARTS GRAFIQUES-PREMSA

Sectors que formen la Federació:

- Indústries gràfiques, manipulats del paper i cartró
- Premsa, ràdio i televisió

FED. SANITAT

Sectors que formen la Federació:

- Sanitat privada

FED. TRANSPORTS

Sectors que formen la Federació:

- Transports de viatgers, mercaderies i parkins

FED. TEXTIL I PELL

Sectors que formen la Federació:

- Els sectors del tèxtil
- Pell, cuir, nàpel, etc.

FED. ADMINISTRACIO PUBLICA

Sectors que formen la Federació:

- Administració de l'Estat, autonòmica, local
- Empreses de serveis de l'Estat, autonòmica, local
- Ensenyament estatal, sanitat pública, Insalud

FED. ACTIVITATS DIVERSES

Sectors que formen la Federació:

- Neteja de locals
- Activitats esportives i espectacles
- Vigilants i Empreses de Seguretat
- Auto-escoles

FED. ALIMENTACIO I HOSTALERIA

Sectors que formen la Federació:

- Hotels, motels i Pensions
- Escorxadors, fabricació de begudes, (Bodegues-caves)
- Indústries càrniques, pinsos, farineres, etz.

FED. CAMP I RAMADERIA

Sectors que formen la Federació:

- Activitats agrícoles
- Granjes, planters d'animals

FED. COMERÇ

Sectors que formen la Federació:

- Comerç en general, grans magatzems

Sota de cada Federació assenyallem a grans trets la composició dels sectors que agruparia cada una d'elles, manca especificar altres sectors o subsectors existents.

Nº TOTAL DE PERMANENTS	14
Nº TOTAL D'ADMINISTRATIUS	2

CONVENIS A NEGOCIAR PER LES FEDERACIONS

F E D E R A C I O	CONVENIS BARCELONA	CONVENIS GIRONA	CONVENIS LLEIDA	CONVENIS TARRAGONA	CONVENIS CATALUNYA	CONVENIS ESTATALS	TOTALS
ACTIVITATS DIVERSES	10	1	3	2	---	8	24
ALIMENTACIO-HOSTALERIA	22	3	5	10	1	10	51
CAMP I RAMADERIA	---	---	---	---	---	4	4
COMERÇ	4	1	1	---	1	2	9
CONSTRUCCIO-FUSTA	13	8	3	5	---	3	32
BANCA-ASSEGURANCES-OFFICINES	4	---	---	1	---	8	13
QUIMIQUES-ENERGIA	2	---	---	1	1	10	14
ENSENYAMENT	2	---	---	---	---	3	5
METALL	2	1	1	2	1	---	7
ARTS GRAFIQUES	2	---	---	1	---	6	9
SANITAT	1	1	1	1	---	---	4
TRANSPORTS	7	3	2	3	---	4	19
TEXTIL-PELL	2	---	---	1	4	3	10
ADMINISTRACIO	---	---	---	---	---	8	8
	71	18	16	27	8	69	209

ELS SERVEIS SINDICALS

Es configuren dins el Sindicat com un apartat autònom de la tasca diària, reivindicativa i col·lectiva, que és la nostra raó d'ésser. Són per tant aquests serveis un complement de la vida sindical i a la vegada es nodreixen i col·laboren a que l'afiliat vagi integrant-se en una red associativa que li cobreix tots aquells aspectes de "fora de la fàbrica", es a dir: l'assessorament i defensa jurídica, la cultura, l'esbarjo, així com col·laborar a través del Sindicat en totes aquelles activitats i serveis en la promoció de l'assistència social.

Aquesta perspectiva moderna de la concepció del sindicalisme, segons les experiències europees, enllaça també amb la nostra més recent tradició sindical i es configura com un element de vital importància de promoció de la cultura obrera. En l'actualitat, el nostre país, té plantejat un repte fonamental que afecta a la seva -- existència com a poble diferenciats amb llengua, cultura i institucions pròpies, ens referim a la immigració i a tota la problemàtica que comporta, en la perspectiva de construir un país unit i solidari. Sens dubte que la problemàtica immigratòria és viscuda amb tota la intensitat en un sindicat de treballadors, segment més important de l'immigració i moltes vegades primer punt de contacte de l'obrer amb la realitat nacional catalana i això ens obliga a plantejar-nos amb més prioritat i urgència el respondre, amb tots els mitjans possibles, a la necessitat sentida d'integració i comprensió del nostre tarannà i formes de vida que manifesten els treballadors immigrants. No cal perdre de vista, que segons la nostra experiència sindical ens ensenya, el sindicat local o comarcal, és l'organisme associatiu més global i participatiu, -- llevat del barri, o de la petita penya d'amics del bar, i que si bé el Sindicat ofereix activitats pròpies d'altres associacions més específiques on també es podrien -- integrar, la realitat és que difícilment en uns primers estadis d'adaptació urbana es produeix fàcilment en aquestes associacions i sí amb molta més naturalitat en el Sindicat en que hom se li negocia el Conveni o se li resolen tots els problemes de fàbrica.

Objectius dels serveis sindicals

- Cobrir l'àrea de serveis personals, que actualment no cobreixen els sindicats existents.
- Col·laborar des d'una perspectiva obrera en l'integració i convivència dels treballadors immigrants i les seves famílies en la nostra comunitat.
- Promocionar la cultura obrera, des de la situació concreta en que es troba la nostra classe, donant uns continguts progressistes i moderns.
- Potenciar els activitats relacionades amb l'animació i el lleure, la comunicació -- personal.

TIPUS DE SERVEIS QUE S'HAN DE COBRIR

1.- Serveis d'assistència jurídica i laboral

Dins d'aquesta àrea s'inclouen tots aquells serveis personals, que excedeixen de l'àmbit col·lectiu en el que normalment funciona el Sindicat. Inclou tots aquells serveis que podríem anomenar de Gestoria Sindical.

- a) Assessorament fiscal: Declaració de Renda, Patrimoni, etz.
- b) Tramitació d'expedients : d'incapacitat laboral, jubilació, vellesa, viudetat, etz
- c) Assessorament financer: Possibilitats de crèdits, condicions, etz.
- d) Assessorament immobiliari: compra i venda de pisos, hipoteques, escriptures, etz.
- e) Assessorament jurídic civil: problemàtica familiar, econòmica, etz.
- f) Assegurances: contractació d'assegurances de tot tipus

2.- Serveis culturals

S'inclouen només les experiències portades a terme, i que han donat un bon resultat. Són susceptibles d'incloure's també totes aquelles que es considerin convenientes.

- a) Cursos de català per adults : amb col·laboració amb la Conselleria de Cultura, de diversos nivells
- b) Escola Sindical per a afiliats: Són cursos de contingut sindical, en hores de lleure, per a gent interessada.
- c) Cicles de Cultura Popular : Conferències de temàtica variada, obertes a tothom.
- d) Cursos de Seguretat i Higiene : amb col·laboració de l'organisme oficial de la Conselleria de Treball
- e) Cicles audiovisuals : Cinema i vídeo sobre temes importants
- f) Biblioteca Sindical : afavorir l'hàbit de lectura, lloc de lectura que sovint falta a casa
- g) Cartellera d'activitats : col·laboració amb aquelles activitats que es facin a nivell de ciutat, facilitant la seva assistència o bé la seva extensió.

3.- Serveis d'assistència i cooperació social

Es tracta de cobrir un aspecte de vital importància per al sindicat com és el de la solidaritat amb la gent treballadora marginada, parada o amb problemes, que sovint no saben on acudir o bé acudeixen a nosaltres perquè són els únics que coneixen. D'altra banda la solidaritat també s'ha de manifestar en la desgràcia i la repressió del que són objecte sindicats i treballadors d'altres països, i no n'hi ha prou en denunciar-ho.

- a) Borsa de Treball : crear un servei paral·lel de l'INEM per a resoldre aquells casos urgents
- b) Centre d'Acolliment: Informació i assessorament d'aquells treballadors en problemes
- c) Coordinació amb activitats i campanyes cíviques: Càritas, Justícia i Pau, Moviments Ecologistes, etc.
- d) Fons de solidaritat obrera: per a subvindre necessitats urgents i perentòries tant personals com col·lectives (no és la Caixa - de Resistència).

4.- Serveis d'animació i esbarjo

Es tracta de cobrir el temps de lleure en la vida dels treballadors, valorant-lo i donant-li una perspectiva de coneixement i integració en la nostra comunitat.

- a) Excursions : organitzadas pel sindicat de forma periòdica
- b) Esports: Promovent equips per a concòrrer en competicions
- c) Activitats folklòriques: divulgar i ajudar a practicar amb col·laboració amb altres entitats el nostre folklore: (esbarts, sardanes, castells, corals, etc.)
- d) Exposicions i Trobades literàries: utilitzar els nostres locals per donar a conèixer les arts i les lletres
- e) Teatre d'aficionats: Promoure l'expressió teatral
- f) Servei de Vacances: muntar el nostre propi servei i col·laborar amb l'organisme oficial, en les residències d'estiu

LA CAIXA DE RESISTENCIA

El Sindicat ha d'organitzar d'entrada una "Caixa de Resistència" cara a donar suport als afiliats que es vegin en la necessitat de recórrer a la vaga per a recolzar llur reivindicacions salarials, laborals ó socials. -- Els objectius i regulació d'aquesta C.R. seran determinats mitjançant un - reglament específic, així com la quota que s'estableixi.

La C.R. ha d'ésser un dels serveis fonamentals del Sindicat a l'abast dels seus afiliats. Aquesta iniciativa ha de significar un ajut important pels períodes de vaga o altres moments en els quals els afiliats necessitin la contribució solidària dels restants membres del Sindicat.

TASQUES DE FORMACIO DEL SINDICAT

La Formació ha de tenir com objectiu arribar als tres nivells que es donen en el Sindicat:

- 1.- Formació dels AFILIATS. Activitats descentralitzades (comarques, localitats) i lligades amb el seguit de serveis que oferirà el Sindicat als seus afiliats.
  - 2.- Formació dels DELEGATS SINDICALS. El nivell de continguts s'adaptarà a les tasques que aquests hagin de desenvolupar en llurs empreses per a respondre a les exigències plantejades pels treballadors als quals representen. Per aquesta Formació hauran de passar tots els delegats sindicals que tingui el Sindicat, tot i utilitzant les "hores sindicals" a les quals tenen dret com a tals. S'elaborarà un programa de temes i dades per a coneixement dels delegats. En aquesta Formació es farà servir la metodologia activa i de participació i els medis audio-visuals per a fer més entenedors els temes que es desenvolupin.
  - 3.- Formació de QUADRES I DIRIGENTS. Es desenvoluparà a base de cursos, de diferent durada, segons les necessitats i els temes a aprofundir. Cal que tots que hagin de tenir responsabilitats dins del Sindicat passin per un primer curs (que després es repetirà periòdicament) de cara a homogeneitzar i aprofundir els principis i estratègia del Sindicat.
- Els continguts que, en principi, haurien de tenir aquests cursos serien els següents:

a) Necessitats derivades de la vida interna sindical:

- * en l'ordre organitzatiu i financer
- * " formatiu
- * " de la negociació col.lectiva
- * " de l'acció sindical a l'empresa
- * " " " social fora de l'empresa
- * " dels serveis als afiliats
- * El sindicat com organització-institució

b) Necessitats derivades de l'acció externa del Sindicat:

- * Coneixement del món econòmic:
  - l'empresa
  - el sistema productiu i distributiu
  - estructura econòmica
  - sistema econòmic internacional
  - política econòmica i acció sindical (Pactes...)
- * Coneixement del món social:
  - estructures social. Classes.

TASQUES D'INFORMACIO INTERNA I EXTERNA

De cara a cubrir la informació interna del Sindicat, s'haurà de comptar amb dues publicacions periòdiques :

- 1.- Una dirigida a tots els afiliats que la rebran en llur domicili, de caràcter més aviat informatiu de les activitats, dels serveis i de la trajectòria del Sindicat.
- 2.- Una altra dirigida als delegats, responsables i quadres del Sindicat, de caràcter més analític i formatiu sobre els comportaments i estratègies del Sindicat envers les principals problemàtiques laborals, sindicals, socials i polítiques que es vagin donant.

De caire extern, caldrà estudiar una publicació que podríem anomenar d'irradiació del Sindicat de cara a fora sobre problemàtiques laborals i sindicals que tinguin un interès per al reste de la societat catalana.

Al cap de totes aquestes tasques informatives caldrà que hi sigui un professional del periodisme que haurà de ser el qui mantingui una informació constant de la vida del Sindicat en els medis informatius (Ràdio, Premsa, TV...).

GABINET TECNIC DEL SINDICAT

Caldrà constituir un Gabinet Tècnic al servei de les tasques d'estudi, investigació i recerca que tingui el Sindicat, tant a curt com a mig termini. Posicionaments immediats i previsions d'actuació futura fan que el Sindicat hagi de fonamentar seriosament els seus posicionaments mitjançant uns estudis tècnics que haurà d'elaborar aquest Gabinet Tècnic del Sindicat.

Estarà integrat per 5 ó 6 tècnics (economista, jurista, historiadors-sociòlegs..) que són els qui hauran d'anar donant resposta a les necessitats que, en aquest camp, tingui l'activitat del Sindicat.

Així mateix, hi haurà en aquest Gabinet un Centre d'arxiu i documentació que - dongui suport a les recerques que se'ls hi encomani.

PROCES DE FUSIO I ORGANS DEL SINDICAT

S'iniciarà el més aviat possible un procés de debat i discussió en els òrgans i bases de les tres organitzacions sindicals. Així mateix es tendirà a la unitat d'acció en els llocs a on es dongui la presència d'afiliats, delegats i militants dels esmentats sindicats.

Com culminació d'aquest procés es celebrarà el Congrés Constituent de fusió. En els Estatuts es farà constar una clàusula dirigida a la convocatòria del 1.º Congrés que es celebrarà com màxim al cap de dos anys de la celebració del Congrés Constituent.

L'òrgan Executiu del Sindicat a nivell de tot Catalunya es configurarà en relació als resultats electorals de les Eleccions Sindicals de 1982, en forma proporcional.

La Secretaria General serà ocupada per l'organització amb majoria de delegats i les dues Secretaries Generals Adjunes per les altres dues organitzacions.

Els òrgans federals i unionals es formaran a partir de la realitat actual -- d'afiliats cotitzants que demostrï cada organització. Aquesta composició serà -- provisional durant un any, a partir dels Congrés Constituent.

El Consell Nacional de Catalunya estarà representat per les Organitzacions Territorials i Federals i per l'Organ Executiu.

L'Organ Executiu estarà format per:

- * Secretari General
- * 2 Secretaris Generals Adjunts
- * Secretari d'Organització
- * " de Finances
- * " d'Acció Sindical
- * " de Formació
- * " dels Serveis Sindicals
- * " de Relacions Intitucionals

Deponents d'aquets Organs es podran crear comissions específiques per aprofundir en temes com l'atur, dona i treball, jubilats, immigració, etc.

352

PRINCIPIS
BÀSICS

- + Definició de sindicalisme com a: "organització dels treballadors per a la defensa dels nostres drets, interessos i necessitats".
- interessos professionals: estructura professional.
- interessos comuns: estructura territorial (comarcal).
- interessos específics de certs sectors: estructura específica.
- + El nostre sindicalisme ha de ser:
  - nacional. Centres de decisió a Catalunya. Reconstrucció nacional.
  - independent de tot grup de pressió. Incompatibilitat de càrrecs.
  - de participació. Importància de la informació i la formació.
  - útil: Importància dels serveis.
  - solidari també a nivell internacional:
    - nivell mundial: C.M.T. (per la seva no alienació a cap dels 2 blocs i el seu reconeixement de moviments sindicals nacionals)
    - nivell europeu: C.E.S. (pel seu caire unitari).
    - nacions encara sense Estat (coordinació amb organitzacions sindicals nacionals).
- + L'home, fonament essencial de la societat. Les estructures socio-econòmiques, des de l'empresa fins la societat internacional, han de permetre el seu desenvolupament. La concertació com a fórmula d'organització de la societat en els seus diferents nivells.
- + Diàleg i negociació, criteris fonamentals en l'acció, tant en front de la part empresarial, com en les relacions amb l'Administració i Govern.
- + Participació institucional.
- + La vaga, eina de defensa obrera. Caixa de resistència.
- + Democràcia interna, amb respecte a les minories.
- + La secció sindical, cèl.lula bàsica de l'organització.
- + Autonomia funcional.

ESTRATÈGIA

- ELABORACIÓ DE L'ESTRATÈGIA
- EL MODEL ORGANITZATIU DEL SINDICAT
- UNA ESTRATÈGIA DE CREIXEMENT
- UN SINDICAT AUTOSUFICIENT

ELABORACIÓ DE L'ESTRATÈGIA

L'elaboració de l'estratègia del sindicat és competència del Congrés, i no pot ser substituïda per un treball de Comitè. Tenim, però, unes idees clares en quan a la forma i contingut, sobre les que caldria posar-se d'acord previament, per tal de fer més eficaç la preparació.

"COM" HEM DE DEFINIR L'ESTRATÈGIA

- Concreció: Hem de definir les actuacions i prioritats, de forma que el Congrés tingui un sentit decisiu. El quedar-se en definicions de tipus general fa que la veritable estratègia calgui definir-la després.
- Amplitut: Els temes bàsics han de ser tractats prou ampliament perquè tant els nostres afiliats com els nostres interlocutors, sàpiguen clarament el que volem.
- Realisme: Els projectes a molt llarg termini provoquen discussions irreals. Cal centrar-se en l'estratègia i objectius a fer en el període immediat.

"QUE" HEM DE DEFINIR

Hi ha uns grans temes que requereixen una presa de posició i elaboració d'estratègia immediatament, tots ells precedits del nostre anàlisi de la situació:

- Ocupació i Atur: la resposta sindical
- Salari i política reivindicativa
- Seguretat Social i Sanitat: participació, privatització...
- Acció Institucional i Negociadora
- Objectius Confederals.

Hi ha a més uns temes que necessiten d'una preparació més minuciosa degut a la seva novetat o complexitat, com poden ser: Objeció de Consciència en el terreny laboral (Sanitat, indústries militars, Implantació de noves tecnologies... etc.

EL MODEL ORGANITZATIU DEL SINDICAT

El model de sindicat ve condicionat en gran mesura pel model de relacions laborals, que descansa bàsicament en la negociació col·lectiva.

L'Estatut dels Treballadors, va marcar un estil de negociació basada en el centralisme que pot ser imposat als àmbits inferiors, i en la feblesa sindical. Aquesta feblesa ve disfressada d'autonomia de les parts que ignora la realitat existent. Es parla d'autonomia i d'igualtat de les parts, i es calla tot el referent al dret de vaga, als procediments d'arbitratge, desapareix l'obligatorietat de negociació i els "laudos", i estableix un procediment electoral molt obert que no potencia els sindicats.

Paralelament la crisi econòmica, considerada com a un entorn existent o com un pretexte, és aprofitada per atacar el sindicalisme, i reajustar els sistemes de control per part del capital, que canalitza els conflictes en el seu propi i interessat benefici.

En aquesta situació el sindicalisme al nostre país té la necessitat de ser molt més fort que en altres llocs, on els sindicats han vist d'entrada potenciada la seva capacitat negociadora i institucional.

La organització és inseparable de l'acció sindical, i element imprescindible per a una planificació i projecció sindicals.

-DESENVOLUPAR LA ORGANITZACIÓ INTERNA amb dues bases:

a) La Formació dels militants, doncs la capacitat d'una organització depen cada cop més de la qualitat i potencial dels seus homes.

b) La claretat, sense mantenir la dualitat afiliats-cotitzants, que ens enganya a nosaltres mateixos sobre les nostres forces i recursos, a més d'ésser insolidària.

-FIXAR LES ESTRUCTURES ADEQUADES basant-nos en:

a) Simplicitat en l'estructura i flexibilitat en les formes. El tenir un nombre reduït de federacions, i la possibilitat de l'utilització polivalent dels recursos humans i materials.

b) Autonomia de les organitzacions, definint les funcions i serveis de cada un, i deixant la resta a la respectiva capacitat. Cal evitar la tentació d'aixoplugar-ho tot, centralitzant demandes i crítiques que paralitzen l'acció al distorsionar les prioritats marcades.

-ASSEGURAR EL BON FUNCIONAMENT que reposa en

a) La Participació del màxim nombre de militants, necessita que tothom assumeixi les responsabilitats per mitjà del seu repartiment, i precisa dels mitjans suficients, per tal de que els millors homes no es vegin colapsats per les tasques burocràtiques.

b) L'increment de la sindicalització, doncs hi ha una relació directa entre el nombre d'afiliats i el nombre de militants.

UNA ESTRATÈGIA DE CREIXEMENT

Per incrementar la sindicalització, cal que l'organització tingui un coneixement dels problemes que afecten realment als treballadors. Aquest coneixement que ens permeti de saber quines són les demandes reals l'hem d'aconseguir a través de

a) mantenir una afiliació diversificada. A tot arreu on pugui haver-hi un afiliat, hem de ser-hi.

b) Per una informació àgil entre els diferents elements de l'organització.

A més ens cal mantenir una acció continuada, a partir de la més petita presència.

Els treballadors arriben al moviment sindical a través de:

- L'acció en la pròpia empresa: que cal que tingui continuïtat, i que sigui difosa a tots els companys.
- Les accions en altres empreses: que fan necessària la publicitat del treball que facin els afiliats.
- El descontent en altres sindicats: que ens obliga a mantenir uns serveis bons.
- La necessitat de resoldre un problema, en aquest cas convé no tan sols que estiguem preparats a acollir-los, sino que hi hagi un seguiment de l'utilització dels serveis.

Pensem que tan important és guanyar afiliats, com mantenir els afiliats i la militància actual. Hem de tenir deferències amb els afiliats, oferir serveis atractius, ventatges, informació més àgil, en definitiva estar afiliat ha de representar un "status".

Aquets serveis són de dos tipus: uns de caracter d'assessorament i facilitats, que alhora que milloren les possibilitats d'acció, són demostratius de les avantatges de formar part d'un col·lectiu solidari:

- jurídic: que no ha de limitar-se als serveis dels especialistes, sino que ha d'incloure una formació a tots els responsables i militants.
- fiscal: elaboració declaracions de renda.
- negociació: tant en el moment de l'elaboració de les plataformes, com en el moment de les negociacions.
- Pensions: que amb la previsible privatització d'algunes prestacions, sera cada cop més necessari.
- econòmics: pel coneixement que cal tenir de les empreses en moments de negociació, i sobretot en els expedients de crisi.
- Ocupació: anar més enllà que conseguir un subsidi als aturats. Cal retornar a la situació en que les ofertes de treball es canalitzaven pels sindicats.
- Consum: Estem en la societat de consum. Cal desde l'assessorament i el consell, a obtenir avantatges que son oferts a col·lectius.
- Documentació: L'experiència dels altres, del mateix sindicat, o de l'altre part de mon, ha de poguer ser aprofitada,

Hi ha un servei, que per la seva transcendència en el conjunt de l'acció sindical i l'estructura organitzativa, li otorguem una importància cabdal: la Caixa de resistència.

La Caixa de resistència és la concreció de la solidaritat entre treballadors més enllà de les paraules, i comporta:

../...

- a) formalitat en l'afiliació i en la cotització, per tal de no perdre un dret adquirit a unes percepcions.
- b) Seriositat en les accions, que són decidides meditatament quan es tracta de gastar-se els propis diners estalviats a la Caixa.
- c) Força en les negociacions: Un cop el sindicat pren una posició, és molt més respectat.
- d) Autoritat moral en el moment de demanar als treballadors que prenguin un compromís sindical.

I en conjunt representa una clara diferenciació d'altres models de sindicalisme.

HEM D'APROFITAR LES AVENTATGES DE SER UN SÍNDICAT CATALÀ, I UNA D'ELLES, ÉS LA D'OFERIR SERVEIS QUE NO PODEN SER OFERTS A UN ALTRE NIVELL MÉS AMPLI.

UN SINDICAT AUTOSUFICIENT

Sabem tots que els "grans" sindicats mantenen bona part de la seva activitat gràcies a les ajudes que reben de diferents orígens.

Sabem també que avui estem allunyats de les ajudes en concepte de devolució del patrimoni sindical acumulat o en concepte d'ajudes a la formació.

I sabem també que en aquest moment no podem prescindir de demanar diverses ajudes.

Però això no ha de treure rigor al plantejament econòmic i administratiu del sindicat. Hem de ser tan rigorosos amb el nostre sindicat, com ho som amb l'empresari pel quan treballem, al qui li retrauríem tota mala gestió, tota oferta de productes per sota el preu de cost...etc.

AUTOFINANÇAMENT: Els recursos pròpis han d'assegurar el funcionament dels serveis bàsics. Aquest funcionament bàsic ha de ser suportat per les cotitzacions, deixant altres mitjans de finançament per a programes concrets i extraordinaris.

CONTROL PRESSUPOSTARI: Com a sistema d'auto-limitació de les despeses, i racionalitat administrativa. Un cop aprovat el pressupost, no es poden canviar alegrement les partides de lloc.

Així, ens quedem obligats a que abans d'endagar un projecte, qualsevol projecte, cal saber els mitjans amb els que es compta.

AUDITORIA COMPTABLE: No es pot ser jutge i part. Els qui determinen el pressupost i els qui l'administren, els és difícil de veure els propis defectes. L'utilització de censors de comptes o d'auditors, millora l'administració i dona confiança.

E C O N O M I A

Index temàtic:

- Principis.
- Situació de partida.
- Costos de manteniment.
- Plantejament financer.
- Terminis i projecció .
- Concreció d'una política econòmica general.

- Cotitzacions i distribució.
- Fonts de financiació i ajuts solidaris.
- Tractament específic del tema "Caixa de Resistència".

Principis:

Ens sembla evident que respecte al tema de l'economia els principis que han de regir una correcta formulació, han de ser:

- L'estudi per una comissió ad-hoc, de la situació de cada organització, a nivell econòmic, i fer les corresponents adequacions, correccions i rectificacions necessàries.
- Assumpció conjunta de la situació financiero-econòmica resultant de la fusió.
- Assumpció conjunta de les reestructuracions, financeres, econòmiques i de personal que impliqui la fusió.
- Funcionament econòmic a través de pressupostos a tots els nivells i control pressupostuari a través d'auditors.

Situació de partida:

Procedir i de forma immediata a un anàlisi aprofundit sobre la situació concreta d'una sèrie d'aspectes fonamentals per a copsar les diferències qualitatives i quantitatives entre les tres organitzacions. L'anàlisi creiem que bàsicament s'hauria de centrar en els següents temes:

- Cotització.
  - Tipus de quotes.
  - Formes de recaptació.
  - Esquemes de distribució.
  - Control del sistema de cotització i de la seva eficàcia.
- Despeses de funcionament
  - Situació actual.
  - Distribució per àrees.
  - Distribució geogràfica.
- Sistemes comptables.
  - Sistema actual de cada organització.
  - Formes de control.
  - Relació centralització-autonomia.

Costos de manteniment:

Certament i en la pretensió d'esdevenir la nova organització un sindicat amb serveis concrets i de reconeguda eficàcia, es planteja com a absolutament inevitable l'analitzar, tot tenint present les conclusions del punt anterior, un projecte de serveis i la seva quantificació, entenent que aquest apartat no pot ser tingut com a un "pressupost extra" sinó tot el contrari com a simples partides de funcionament.

S'han de tenir present, al nostre entendre, les següents partides, que certament no tenen pas un caràcter exhaustiu:

- Permanents sindicals (amb seguretat social i altres càrregues)
- Locals (lloguer, compres, etz...)
- Serveis d'assessorament (laboral, jurídic, fiscal, etz....).
- Informació (impresos, butlletí, informació interna, etz...).
- Relacions (viatges, informació concreta i específica, etz...)
- Serveis Administratius (sous, material, etz...).

Sobre aquests aspectes que creiem inequívocament com a indispensables, cal fer una quantificació per imports i una de percentual.

Plantejament financer i terminis i projecció:

La nova organització ha de partir, segons el nostre criteri d'un principi absolutament fonamental en aquest sentit, i és que a nivell de despeses normals de funcionament el sindicat ha d'esdevenir autosuficient a la major brevetat possible.

Els finançaments especials hauran de ser per a circumstàncies clarament específiques, com per exemple per a campanyes concretes d'expansió, per a campanya d'eleccions sindicals, per afrontar problemes concrets derivats de la situació específica de les diverses organitzacions que s'integrin, situacions provinents del seu status anterior, etz....

El nostre plantejament és que en el cas de que una activitat superi les previsions presupostaries fetes, hauria d'establir-se previament el sistema de finançament, sigui per aportacions extraordinàries dels afiliats, sigui per subvencions o donatius, o sigui -en darrer terme- per endeutament (necessari per exemple per a la compra de locals).

Aquest plantejament ha d'incloure no tan sols com obtenir uns recursos, sino també la relació entre la despesa efectuada i la previsió de que els recursos propis es vegin incrementats en la quantitat necessària per fer front a les amortitzacions.

No hem de negligir les possibilitats d'aconseguir determinades subvencions o circuits especials de finançament per a algunes activitats.

Concreció d'una política econòmica general:

Certament el sindicat al moment de plantejar-se una estructura de serveis àmplia i amb unes ofertes que han de satisfer tot un seguit de necessitats, ha de plantejar d'entrada uns criteris de política econòmica general per a fer-hi front:

Ha d'estar basada amb la claretat administrativa i comptable per una banda i per l'altre amb la certesa de tenir clar de que s'ha de fornir principalment un sindicat i quines poden i han de ser les fonts d'aquestes previsions i provisions:

Per a nosaltres, i sens cap tipus de dubte, la font bàsica han de ser les quotes dels afiliats, i per tant es fa necessari un plantejament molt a fons del tema, en el sentit de regularitzar fins allà on sigui possible la relació

SERVEIS ----- COTITZACIÓ.

Uns bons serveis impliquen uns costos que evidentment han de repercutir a les quotes.

També és ben cert que en una forma taxativa aquesta relació, molt possiblement no pot ser absoluta des del començament de la nova organització, però cal tenir absolutament clar que s'ha tendir vers aquest esquema.

La claretat administrativa i comptable per la deguda utilització dels recursos així com per la correcte aplicació dels esquemes pressupustaris caldrà portar-la a extrem d'absoluta rigurositat.

Un altre aspecte a tenir present i que pensem que és important fa referència a diversos graus d'autonomia econòmica per les organitzacions sectorials i territorials que evidentment han de hauran de moures sempre amb pressupostos.

Junt al aspecte de cotitzacions per a nosaltres les dues fonys complementàries han de sortir de la solidaritat internacional i de les subvencions.

Cotitzacions i distribució:

Les quotes al nostre entendre han de resultar a l'actualitat una síntesi de dos principis que poden sembla antagònics però que a la pràctica són més aviat complementaris:

- La necessitat de cobrir els costos de funcionament.
- La necessitat de no sortir gaire dels nivells de cottiçació "normals" avui en els diversos sindicats a casa nostra.

CAPÍTOL I

PRINCIPIS I FINALITATS

1. Amb el nom de _____ es constitueixen i s'agrupen aquelles persones assalariades que treballen per compte d'altri. No es perdrà aquesta condició, ni la possibilitat d'afiliació, pel fet de ser jubilat.
2. Com a principi bàsic es defineix la recerca d'una societat més justa i progressiva, únic plantejament fonamental aplicable a una actuació social i responsable.
3. És autònom, és a dir, amb plena independència de qualsevol organisme de govern, partit polític o patronal, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'actuar i, en tot cas, subjecte a tot el que disposen els seus Estatuts i l'ordenament jurídic vigent.
4. És d'obediència estrictament catalana i no podrà quedar diluït en cap organització que no respecti explícitament la naturalesa nacional de Catalunya i el dret dels seus treballadors de decidir, sense interferències de cap mena, el seu futur.
5. És reformista, innovador, progressista i democràtic i es fixa la cogestió com a objectiu a curt i a mitjà termini i s'adequarà als resultats de la revolució tecnològica, la qual assumirà i potenciarà, per tal de posar-la al servei dels interessos globals de les classes treballadores.
6. Les finalitats d'aquest sindicat seran:
  - l'acció sindical, individual o col·lectiva, encaminada a l'assoliment de millores en les condicions professionals, laborals, econòmiques i socials de tots els seus membres, i això dins del marc general de la societat.
  - la formació sindical dels seus afiliats, encaminada a promocionar una actitud responsable i positiva en el camp reivindicatiu.
  - la informació més gran i més objectiva, no solament en l'àmbit propi, sinó fins i tot amb projecció social global, com a únic fonament d'un sindicalisme vàlid, progressista i possible.

- l'orientació, l'assessorament i la gestió de qualsevol situació de conflicte laboral, individual o col·lectiu, en la qual es trobin compromesos els seus membres, si aquests ho requereixen.
- la col·laboració amb altres forces socials en la recerca d'una societat més equitativa, lliure i justa, així com en el plantejament i promoció de noves alternatives de gestió empresarial i social.
- totes aquelles altres finalitats que tinguin relació amb les indicades i que no siguin contràries a l'ordenament jurídic vigent.

CAPÍTOL II

ESTRUCTURA I ORGANITZACIÓ

7. L'estructura del Sindicat estarà formada per:
- CONGRÉS.- Òrgan sobirà del Sindicat.
  - CONSELL NACIONAL .- Òrgan màxim entre congressos, que tindrà cura de desenvolupar les línies fixades pel Congrés.
  - COMITÈ EXECUTIU NACIONAL .- Òrgan permanent de direcció del Sindicat.
  - UNIONS TERRITORIALS .- Òrgans de representació i gestió dintre de les zones que els siguin definides. (L'estructura és territorial i per branques d'activitat, però prima suficientment la territorial, tant per la seva importància en la reconstrucció de la nació catalana com per la coincidència d'interessos i la solidaritat entre els treballadors d'un mateix territori que se'n deriven).
  - CONSELL SECTORIAL .- Òrgan assessor del Comitè Executiu Nacional.
  - UNIONS SECTORIALS .- Òrgans assessors de les Unions Territorials.
  - COMITÈ DE DISCIPLINA I INCOMPATIBILITATS .- Òrgan d'anàlisi i decisió, auxiliar del Consell Nacional.
  - SECCIÓ SINDICAL D'EMPRESA O CENTRE DE TREBALL .- És la cèl·lula bàsica del Sindicat. (És bàsica l'autonomia de les Seccions Sindicals d'Empresa i hom assegura l'exercici de la democràcia representativa, incorporant totes les garanties necessàries tals com votació nominal, possibilitat de demanar votació secreta, etc.)
8. Es garanteix la presència quantitativament i qualitativament suficient dels quadres de l'empresa i de l'administració en tots els seus òrgans de

gestió i de representació, per tal de no dificultar-los l'afiliació i que no segueixin veient els sindicats com quelcom que els és aliè i no els té en compte.

9. Previ acord del Consell Nacional podran crear nous òrgans de gestió, especialment en els casos de determinades activitats i sectors en ordre a un més bo i més efectiu plantejament reivindicatiu dins del Sindicat.
10. El Secretari General del Comitè Executiu Nacional serà el responsable oficial del Sindicat, ratificarà amb la seva firma tots els acords del Comitè, així com aquells altres documents i certificacions propis del normal funcionament del Sindicat.

Presidirà les reunions del Comitè Executiu Nacional i serà responsable d'informar el Consell Nacional de l'actuació del CEN.

11. El Tresorer del Comitè Executiu Nacional serà el responsable de la recaptació de les quotes i custòdia dels fons propis del Sindicat i haurà de retre'n comptes davant del Comitè Executiu Nacional.

Tindrà al seu càrrec l'elaboració i manteniment al dia dels llibres i pla comptable relatius al Sindicat i tindrà assignats els mitjans tècnics i humans que estimi convenient el Comitè Executiu Nacional.

CAPÍTOL III

INCOMPATIBILITATS

12. Per a poder ocupar un càrrec al Comitè Executiu Nacional o al Consell Nacional és imprescindible una antiguitat d'afiliació mínima de 6 mesos.
13. No pot formar part del Comitè Executiu Nacional cap membre d'un Òrgan executiu de partit polític.
14. Al Comitè Executiu Nacional no podrà accedir ningú del personal assalariat del Sindicat.
15. Els problemes d'incompatibilitats que es puguin presentar seran tractats pel Comitè de Disciplina i Incompatibilitats.

CAPÍTOL IV

ESTRATÈGIA

16. El _____, conscient del seu paper en el món sindical català i refermant-se en la defensa dels interessos dels treballadors, creu oportú i necessari explicitar els punts de la seva Acció Sindical:

- donarà prioritat a la política de manteniment de l'ocupació sobre la política d'incrementos salarials.
- considerarà preferent una política empresarial de futur a una política de curt termini.
- serà eminentment solidària i contemplarà la problemàtica social i humana global de l'individu.
- tindrà com a objectiu garantir l'aportació, participació i control dels treballadors a tots els nivells de l'empresa, tot tendint a la cogestió.
- serà dirigida a salvar les empreses en crisi negociant els seus plans de reestructuració.
- s'orientarà a afavorir la reconversió dels sectors i de les empreses en dificultats.
- considerarà una responsabilitat fonamental la formació de tots els treballadors.
- s'esforçarà per tal d'obtenir un canvi positiu en el comportament de les institucions financeres del país.
- col.laborarà en dotar la nació catalana d'una estructura interna moderna, eficaç, estable, econòmica i s'oposarà al creixement indiscriminat de la despesa pública.
- crearà i/o prestarà suport a la creació de les condicions que atreguin les inversions que afavoreixin la implantació de noves empreses i que propiciïn la instal.lació a Catalunya de noves indústries.
- cercarà la incorporació ràpida i completa de la nació catalana al sistema econòmic i social de la democràcia occidental.
- s'orientarà al foment de la investigació i a la recuperació de la capacitat de treball, de la imaginació, de la iniciativa, de la creativitat i de l'assumpció de risc, tant dels treballadors com dels empresas-

ris de Catalunya.

CAPÍTOL V

SERVEIS

17. Els serveis que el _____ ha de donar als seus afiliats són:
- Assessoria Laboral i Jurídica
  - Assessoria Econòmica
  - Institut de Reciclatge i Formació Permanent
  - Borsa de Treball
  - Departament d'Estudis
  - Caixa d'Ajut

CAPÍTOL VI

FINANÇAMENT

18. El finançament del Sindicat es fonamenta en les quotes del seus membres.
- El patrimoni del Sindicat podrà ser ampliat per adquisicions acordades pels òrgans gestors, així com per donacions o deixes que es rebin i pels beneficis que s'obtinguin de les publicacions o serveis promocionats directament o indirecta pel propi Sindicat.
19. S'efectuarà un pressupost anual, aprovat pels òrgans gestors del Sindicat.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES I FINAL

TRANSITÒRIA PRIMERA

Aquest document no podrà ser fet públic ni divulgat més enllà dels òrgans de direcció de les organitzacions que l'assumeixen, llevat d'acord unànime i explícit en aquest sentit. La transgressió d'aquesta condició justifica sobradament el trencament de relacions i l'abandonament del projecte comú, sense que això impedeixi al qui l'abandoni de posar-ne

